

ת"ד 2109/03/18 - מדינת ישראל נגד ידעאל ניצן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2109-03-18 מדינת ישראל נ' ניצן

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ידעאל ניצן

הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

בפניי אישום בגין תאונה עצמית.

התביעה טוענת לעונש של פסילה מעבר למינימום בשל העובדה כי על פי חישובי הבוחן, נהג הנאשם במהירות שאיננה פחותה מ-130 קמ"ש.

הסנגוריה, מבקשת לצמצם ככל האפשר בתקופת הפסילה, בהיות הנאשם צפוי להליכים מנהליים למול משרד הרישוי.

בנוסף, מפנה לכך שמתנדב בחלוקת סלי מזון.

הריני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 3 חודשי פסילה לבין 9 חודשי פסילה.

על פניו, המדובר ברף רשלנות גבוה.

בקביעת העונש, ניתן משקל לכך שהתאונה התרחשה קודם לגיוסו של הנאשם לצבא.

מדובר בנהג אשר נמצא "בתפר" שבין נעירות לבגרות.

יש לקוות כי הודאתו באשמה, אכן מהווה הפגמה טעות.

עמוד 1

מכאן ואילך, יש ליתן משקל לשיקולי השיקום.

עוד אציין, כי מצאתי לנכון להתחשב בכך שקיים הליך למול גורמי הרווחה בצה"ל, כדי לאפשר קבלת אישור עבודה במקביל לשירותו הצבאי.

בנסיבות אלו, הקנס אשר יוטל יהיה סמלי בלבד.

בקביעת ימי הפסילה, לנגד עיניי 60 ימי הפסילה המנהלית אשר כבר ריצה ואשר לא ינוכו במסגרת גזר הדין.

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 540 או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 40 יום.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.